a) že jej lze považovat za takovou osobu, pokud vzhledem k povaze zaměstnání vykonává práci v téže době (současně), což zahrnuje i poměrně krátká období, v různých členských státech a v souvislosti s tím často překračuje hranice států,

a

b) že jej lze považovat za takovou osobu i tehdy, pokud v rámci jednoho (a téhož) pracovního poměru je povinen vykonávat práci trvale (obvykle) ve více členských státech, mj. ve státě, na jehož území bydlí, nebo v několika jiných státech, než je stát jeho bydliště — aniž by záleželo na délce po sobě následujících období, ve kterých plní své závazky v jednotlivých členských státech, a na prodlevách mezi těmito obdobími —, nebo s časovým omezením?

2) Může být čl. 14 odst. 2 písm. b) bod. ii) nařízení č. 1408/71 — pokud lze vycházet z výkladu uvedeného výše pod písm. b) —, použit v situaci, ve které u závazku existujícího v rámci pracovního poměru mezi pracovníkem a jedním (a týmž) zaměstnavatelem spočívajícího v trvalém výkonu práce v několika členských státech, bude bráno v úvahu plnění závazků v členském státu, ve kterém pracovník bydlí, i když taková situace — výkon práce právě v tomto státu — se v době uzavírání pracovního poměru jevila jako vyloučená, a může být v případě záporné odpovědi použit čl. 14 odst. 2 písm. b) bod i) nařízení č. 1408/71?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sąd Rejonowy Poznań (Polská republika) dne 7. března 2011 — Bank Handlowy, Ryszard Adamiak, Christianapol Sp. z o.o.

(Věc C-116/11)

(2011/C 152/24)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy Poznań

Účastníci původního řízení

Bank Handlowy, Ryszard Adamiak, Christianapol Sp. z o.o.

Předběžné otázky

1) Má být čl. 4 odst. 1 a odst. 2 písm. j) nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení (Úř. věst. L 160 z 30.6.2000, s. 1-18; Zvl. vyd. 19/01, s. 191) vykládán v tom smyslu, že pojem „skončení úpadkového řízení“ použitý v tomto předpisu je nutno nezávisle na právní úpravě platné v právních řádech jednotlivých členských států vykládat autonomně, anebo o tom, kdy dochází ke skončení úpadkového řízení, rozhoduje pouze vnitrostátní právo státu, který řízení zahájil?

2) Má být článek 27 nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní soud, který rozhoduje o návrhu na zahájení vedlejšího úpadkového řízení podán, nemůže za žádných okolností přezkoumat platební schopnost dlužníka, proti němuž bylo v jiném státě zahájeno hlavní úpadkové řízení, nebo spíše v tom smyslu, že vnitrostátní soud může v určitých situacích přezkoumat, zda je dlužník schopen plnit své peněžité závazky, zejména tehdy, jestliže je hlavní řízení záchranným (reorganizačním) řízením (francouzské řízení sauvegarde), v němž soud konstatoval, že dlužník není schopen plnit své peněžité závazky?

3) Dovoluje výklad článku 27 nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení, zahájit vedlejší úpadkové řízení, jehož povaha je upřesněna v čl. 3 odst. 3 větě 2 nařízení, v členském státě, v němž se nachází veškerý majetek dlužníka, který není schopen plnit své peněžité závazky, jestliže hlavní řízení podléhající automatickému uznání má povahu reorganizace (jako francouzské řízení sauvegarde), a byl v něm přijat a schválen splátkový plán, tento plán je dlužníkem plněn a soud vydal zákaz prodeje majetku dlužníka?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Belgie) dne 8. března 2011 — Association sans but lucratif PRO-BRAINE (A.S.B.L.), Michel Bernard, Charlotte de Lantsheere v. Commune de Braine-le-Château

(Věc C-121/11)

(2011/C 152/25)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobci: Association sans but lucratif PRO-BRAINE (A.S.B.L.), Michel Bernard, Charlotte de Lantsheere

Žalovaná: Commune de Braine-le-Château